A°. 1833. N°. 40.

ARNHEMSCHE COURANT.

Dingsdag den 2 April.

Deze Courant, die geregeld 3 maal in de week wordt uitgegeven, en wel op *Dingsdag*, *Donderdag* en *Zaturdag*, is, voor den prijs van *f* 12 in het jaar, bij alle Boekverkoopers en Postkantoren in het geheele Rijk te bekomen. — *Voor Buitengewone Couranten* of *Bijlagen* wordt den geabonneerden niets afzonderlijk in rekening gebragt.

FRANKFORT, den 29sten Maart.

Volgens brieven uit Darmstadt, zal welligt binnen kort ook de staten-vergadering van Hessen-Darmstadt ontbonden worden, ter zake van een verwacht wordend berigt eener commissie uit de tweede kamer, betrekkelijk de besluiten der Duitsche bondsvergadering en den waarschijnlijk uitslag der beraadslagingen, welke daarop zullen volgen, alsmede wegens een berigt, betrekkelijk het bestuur der geldmiddelen van den staat.

— Men denkt, dat de nieuwe wetgevende kamer van het koningrijk Wurtemberg tegen den 15den Mei aanstaande zal bijeengeroepen worden. Die vergadering zou dan als eene *gewone* beschouwd worden, waarin alleen de staatsbegrooting moet worden behandeld; terwijl echter bij de opening eene *buitengewone* vergadering tegen den herfst zou worden aangekondigd, bestemd ter afdoening der ontwerpen van wet, reeds aan de staten voorgedragen, of nader aan dezelve mede te deelen.

— In de zitting der eerste kamer van Hongarije, van den 14den dezer, is met eenparigheid van stemmen besloten, om Zijne Keizerlijke Majesteit te verzoeken, een gedeelte des jaars in Hongarije te resideren, en hoogstdezelfs toestemming te verleenen, ten einde de jongere Koning zijn verblijf te midden der getrouwe Hongaarsche natie moge vestigen.

— Het *Journal de Francfort* behelst eenen brief uit Petersburg, van den 15den Maart, waarin het volgende voorkomt:

» De generaal *Lafayette* heeft den 19den Februarij in de Fransche kamer der afgevaardigden gezegd: « Onlangs heb ik mij beklaagd, of liever heb ik de wegvoering van kinderen, in Polen geboren, aangegeven. Keizer *Nikolaas* ontmoette op zijnen weg bij Kiow zes honderd dezer kinderen, die naar Siberie of de Kaukasische gebergten vervoerd werden. Die ongelukkigen meenden nu gered te zijn; maar verre van daar; drie honderd mannelijke kinderen liet men hunnen weg vervolgen, terwijl de meisjes onder Russische officieren, wie ze maar hebben wilde, verdeeld werden. Dit is eene daadzaak, waarvan ik zeker meen te wezen, en de kamer gelieve eenig vertrouwen in mijne opgave te stellen.»

« De kamer der afgevaardigden, vervolgt de briefschrijver, heeft zeker niet nagelaten, aan de verzekeringen van den generaal *Lafayette* geloof te slaan; want hoe zou men kunnen vooronderstellen, dat de veteraan der beide werelddeelen, de regtschapen republikein, met zoo veel gewisheid op het spreekgestoelte dingen zou komen vertellen, die niet waar zijn, en alzoo zijne medeleden zou misleiden.

« Nogtans zie hier het geval: Keizer *Nikolaas* ontmoette op zijne reis 600 Polen, die niet naar Siberie, maar naar Petersburg gingen. Die arme kinderen moeten sedert hun vertrek uit Polen wel groot geworden zijn, want de jongste was 24 of 25 jaren oud. Allen waren met musket of lans gewapend geweest en hadden tegen de troepen van hunnen wettigen souverein gevochten. Het waren krijgsgevangenen, die een officier en 20 Russische soldaten begeleidden. Ten zij men deze laatsten voor *jonge meisjes* houde, waren er bij dien troep bezwaarlijk te vinden, om aan *wie ze maar hebben wilde* uitgedeeld te worden, gelijk de generaal *Lafayette* zoo heftig gezegd heeft. De Keizer steeg uit zijne kales, naderde de Polen, sprak minzaam met verscheiden hunner, vroeg onder welke troepen ieder gediend had, wees er zelf verscheidenen aan om onder de keurbenden der grenadiers opgenomen te worden, en gaf last om hen op karren naar de depôts dezer regementen te brengen. De rest vervolgde den weg naar Petersburg om bij de Finlandsche linie-regementen over te gaan. Die manschappen waren allen goed gekleed en gevoed. De Keizer liet aan elk hunner twee roebels uitreiken, na van den officier gehoord te hebben, dat zij zich gedurende den ganschen togt goed gedragen hadden.

« Om op de Poolsche kinderen terug te komen, voor welke de generaal *Lafayette* zoo veel zorg toont, kan men bevestigen, dat er zich de zoodanigen te Moskou en Petersburg bevinden. Het zijn ongelukkige weezen, die de revolutie zonder middelen van bestaan heeft gelaten. Zij worden bij de onderscheidene kadetten-korps geplaatst, en aldaar opgevoed met al die zorg, welke de Keizer en zijn broeder *Michaël* aan deze kweekschool van officieren toewijden.

— Brieven uit Triest, van den 21sten dezer, melden het volgende: « Door een schip, hetwelk na eene vaart van veertien dagen den 17den dezer uit Konstantinopel is aangekomen, heeft men berigt, dat de Russische vloot nog altijd bij Bujukdere lag. Te Konstantinopel had voorts het gerucht geloopen, dat binnen kort eenige duizend Russen te Adrianopel zouden binnenrukken, en er reeds toebereidselen waren gemaakt, om dezelve te ontvangen. Uit Livorno heeft men nog tijding van een schip, hetwelk den 5den Maart Konstantinopel verlaten had. Volgens zeggen des schippers, waren er 6000 man Russen bij Konstantinopel geland, terwijl de Russische vloot, welke nog 4000 man landingstroepen aan boord had, door andere oorlogsschepen uit Sebastopol was versterkt geworden.

— Brieven uit Alexandrie, van den 25sten en 26sten Februarij, melden, dat men aldaar met groot ongeduld uit Konstantinopel te gemoet ziet de ratificatie van het traktaat, tusschen *Mehemed-Ali* en *Halil*-pacha gesloten. Anderen wilden intusschen beweren, dat de Onder-Koning van Egypte inderdaad geenszins vredelievend gezind is.

— Brieven uit Berlijn melden, dat het Pruissische kabinet nog altijd werkzaam is, om eene minnelijke schikking der Hollandsch-Belgische zaak te bevorderen. Dezelve zou gegrond zijn op de onafhankelijkheid van Belgie, zonder de Hollandsche belangen te krenken. Stemt men in Londen daarmede overeen, wil men Belgie niet bovenmatig ten koste van Holland bevoordeelen, dan is er, volgens deze brieven, geenszins aan zoodanige schikking te twijfelen.

Van den 30sten Maart.

Dertien afgevaardigden van het keurvorstendom Hessen hebben in de Kasselsche Courant eene door hen geteekende verklaring doen plaatsen, ten aanzien van den korten duur der tegenwoordige sessie. Zij zeggen overeenkomstig hunnen pligt jegens hunnen souverein en hunne medeburgers gehandeld te hebben, een gerust geweten te [illegible] te zijn en voor God rekenschap van hun gedrag af te leggen.

— Volgens brieven van de Poolsche grenzen, zou Prins *Paskewitsch* naar Petersburg zijn geroepen, om over den toestand van Polen geraadpleegd te worden, daar men eenige veranderingen in het bestuur des lands wilde maken. De aanhoudende, in den laatsten tijd zeer krachtige vertoogen van Engeland en Frankrijk zouden tot dit besluit medegewerkt hebben.

— Te Weenen heeft men den 23sten dezer, door buitengewone gelegenheid, berigten uit Konstantinopel tot den 7den Maart ontvangen. Zij behelzen niets van bijzonder belang. De Porte was zeer gebelgd over de nieuwe bewegingen van *Ibrahim*, en dezelve hadden onder de diplomaten groote drukte veroorzaakt, bijzonder te weeg gebragt door de vraag, of de Russische vloot onder zulke omstandigheden den Bosphorus wel verlaten zoude. De Porte zou zich met kracht verzet hebben tegen het verlangen van eenige gezanten, dat deze vloot onverwijld zoude vertrekken. Dezelve lag dan ook, bij het afzenden dezer berigten, nog rustig in den Bosphorus.

De handel te Weenen wilde berigt hebben, dat *Ibrahim*-pacha Smyrna na eene bezetting van weinige dagen, weder ontruimd had; doch door deze berigten uit Konstantinopel wordt zulks niet bevestigd.

— Uit Alexandria heeft men brieven tot 22sten Februarij. Grootsten deels luiden zij nog twijfelachtig aangaande den uitslag der onderhandelingen tusschen den Onder-Koning en den gevolmagtigde der Porte, *Halil*-pacha. De uitrustingen werden met gelijken ijver voortgezet, schoon er ook vele waarschijnlijkheid voor den vrede was. De Egyptische vloot was reeds sedert lang weder uitgeloopen. Sommigen beweren, dat zij de eilanden Rhodus en Scio in bezit genomen heeft, terwijl de Egyptische landarmee zich van Smyrna en Magnesia heeft meester gemaakt.

STUTGARDT, den 27sten Maart.

Men leest in een der dagbladen het volgende:

« De stedelijke raad van Geiszlingen heeft eene verklaring uitgegeven, waarbij dezelve zijn vroeger adres, betrekkelijk het voorgestelde verbod van burgervergaderingen, tracht te regtvaardigen, en de vroeger te dier einde beproefde verdenking der loijaliteit en gehoorza[illegible] alhier nu tot weinige personen zoekt te beperken, na[illegible]

ge burgers, die in het vorig jaar, bij gelegenheid der keuze van een lid van den stedelijken raad, in het zeer bedreigde belang van het algemeene welzijn opgetreden zijn. Deze burgers zijn wij, de hier ondergeteekenden, en wij achten deze openlijke noeming onzer namen aan onze eer verschuldigd te zijn, daar de stedelijke raad zich niet ontzien heeft, ons als stichters van onrust op te geven. Bij deze bekendmaking onzer namen voegen wij nog de verdere verklaring, dat wij tegen zoodanige leden van den stedelijken raad, die het bedoelde stuk geteekend hebben, eene geregtelijke aanklagte tot herroeping en eerherstelling zullen doen, waarvan wij den uitslag ter zijner tijd op dezelfde wijze zullen mede deelen.

Den 23sten Maart 1833. Geteekend *Frauenknecht*, *Oechsler*, *Weckherlen*, *Gunsenhauser*, *Louis Deeg*, *Wagner*, *Köpff*, *Straub*.

— De heer *Friedler* heeft, door middel der dagbladen, bekend gemaakt, dat hij noch aan het adres van den stedelijken raad van Geiszlingen, noch aan de daarop gevolgde verklaring zijne toestemming heeft gegeven, en hij, om zijne afkeuring dezer stukken nog nader te doen blijken, voor het lidmaatschap in dat collegie bedankt heeft.

LONDEN, den 27sten Maart.

Gisteren zijn in het huis der lords in comité alle de clausulen der bill, strekkende ter verbetering van de bestaande geregtelijke wetten in Engeland, achtervolgelijk behandeld en met zeer geringe wijzigingen goedgekeurd. Het rapport zal heden ter tafel gebragt worden.

Dien zelfden avond is in het huis der gemeenten de heer *Robinson* met eene motie te voorschijn gekomen, welke de benoeming van een afzonderlijk comité ten doel had, belast met het onderzoek en de herziening van de bestaande belastingswetten, ten einde diegenen derzelve, welke de nijverheid het meest drukken, in te trekken, en in derzelver plaats eene billijke belasting op de bezittingen daar te stellen. Lord *Althorp* echter verklaarde zich tegen die motie, alzoo hij daarin voor het oogenblik niet veel heil ten behoeve der arbeidzame klasse zag, ter verzachting van wier lot hij overigens te kennen gaf, dat zijne aandacht onafgebroken gevestigd bleef op alles wat daaromtrent maar eenige leniging zou kunnen geven. De motie werd daarop met 221 tegen 155 stemmen verworpen.

Eergisteren zijn in dat zelfde huis, in comité, door den eersten lord der admiraliteit, den heer *J. Graham*, de benoodigde sommen aangevraagd voor de dienst der marine in het loopende jaar, en is daarbij door gezegden lord breedvoerig verslag gedaan van de bezuinigingen, welke in 1832, vergeleken met het jaar te voren, in die dienst, ten bedrage van meer dan een millioen p, st., hebben plaats gehad, terwijl men [illegible] de dienst van dit jaar, zonder dat het personeel der marine een man minder dan in 1831 bedragen zal, zich nog eene bezuiniging van 200,000 p. st. meer voorstelde, en desniettegenstaande 's lands maritime tuighuizen, gelijk zijn lordschap met overlegging van staten aantoonde, thans ruimer voorzien zijn dan in 1831. Met veel genoegen werd dit rapport aangehoord, en zeer gereedelijk in zijne aanvragen bewilligd. Bij deze gelegenheid werd echter door den admiraal *Codrington*, in eene uitgebreide redevoering, het huis opmerkzaam gemaakt dat nog vele takken, met de zeemagt in betrekking staande, doch vooral die, ten opzigte van het verleenen van pensioen, veel te wenschen overig laten. De onevenredigheid en onregtvaardigheid, welke in het laatstgenoemde punt, het verleenen van pensioenen, bij voortduring bestond, en hetwelk de gemelde admiraal *Codrington* met daadzaken staafde, was, gelijk hij zeide, te verregaande, om langer door een hervormd parlement geduld te worden.

Aan het bureau van buitenlandsche zaken hebben gisteren de Fransche en Nederlandsche gevolmagtigden met den burggraaf *Palmerston* eene afzonderlijke bijeenkomst gehad. Zaturdag ll. had insgelijks de Nederlandsche gezant, de heer *Dedel*, met onzen minister van buitenlandsche zaken en prins *Talleyrand* eene zeer lange conferentie gehad.

De Pruissische gezant aan ons hof, de baron *Bulow*, heeft eergisteren depêches van deszelfs gouvernement ontvangen. Daags te voren had ook die zelfde gevolmagtigde minister met den heer *Dedel* eene bijeenkomst gehad. Beide deze gezanten, benevens onderscheidene andere vreemde ministers, zijn Zaturdag avond op een groot-diner bij den burggraaf *Palmerston* tegenwoordig geweest.

PARYS, den 28sten Maart.

De heer *Sebastiani*, gewezen minister van buitenlandsche zaken, is weder in het ministerie gekomen, zonder dat aan hem eenig vak van bestuur is opgedragen. Velen denken, dat hierop eene geheele of gedeeltelijke verandering van ministerie zal volgen, en dat dan ook de heer *Sebastiani* of de heer *Dupin* president van den raad van ministers zou worden. Anderen willen, dat de plaatsing van den heer *Sebastiani* in het ministerie alleen toe te schrijven is aan de Oostersche zaken, tot welker behandeling, als eenmaal Fransch gezant te Konstantinopel geweest zijnde, hij bijzonder zoude geschikt wezen.

— De royalistische bladen geven sedert eenige dagen tusschen zwarte randen berigt van de hertogin *van Berry*, welke, volgens hen, zeer ziek is, en wier gevangenhouding op het kasteel van Blaije als een wreedaardige maatregel van ministeriele willekeur wordt voorgesteld.

St. OMER, den 22sten Maart.

Neêrlands krijgslieden moeten tegenwoordig alhier en in de omstreken hunne kazernes of verblijfsplaatsen houden, omdat er eenige ongeregeldheden tusschen sommige hunner en de Fransche artillerie hebben plaats gehad. Daardoor haken zij al meer en meer naar het oogenblik om naar het vaderland weder te keeren. Zij hopen ten minste dat, nu men den weg der onderhandelingen weder schijnt te zijn ingeslagen, hun verblijf in Frankrijk niet even zoo lang als op de citadel worde gerekt. De Fransche regering schijnt intusschen niet vreemd van het denkbeeld, om de Nederlandsche krijgslieden uit te lokken voor de zaak van don *Pedro* de wapenen op te vatten. Dit leidt men ten minste af uit het navolgende te St. Omer in ruime mate verspreide berigt, dat te Boulogne ter drukkerije van *Birlé Morel* gedrukt is: « *Berigt.* Degenen, welke zouden verlangen dienst te nemen bij het bevrijdingsleger van Portugal, dat onder bevel van den maarschalk *Polignac* staat, worden verzocht zich aan te melden in de straat Aumont, No. 14, in het hooge deel der stad Boulogne, dagelijks van des morgens tien tot twaalf ure, om aldaar over de voorwaarden hunner verbindtenis overeen te komen. Degenen, welke zich verbinden, zijn verwittigd, dat hun eene toelage van *vijf en twintig* franken zal worden verleend, op het oogenblik van hunne inscheping naar Portugal, en dat hun vertrek onverwijld zal plaats hebben. Men beveelt de oude gedienden aan zich te voorzien van hunne staten van dienst, ontslag, getuigschriften enz.»

'sGRAVENHAGE, den 31sten Maart.

De Eerste Kamer heeft laatstleden Vrijdag, in tegenwoordigheid van den minister van financien, beraadslaagd over de ontwerpen betrekkelijk het gemaal en het pesoneel, welke beide met meerderheid van stemmen zijn aangenomen. Men verneemt dat onderscheidene leden zoo voor als tegen het ontwerp van wet op het gemaal het woord hebben gevoerd. Gemelde ontwerpen zijn gisteren door Z. M. reeds als wetten geteekend en zullen weldra als zoodanig worden uitgevaardigd.

Z. K. H. de erfprins van Oranje zal, naar men verneemt, in tegenwoordigheid van de koninklijke familie, aanstaanden Donderdag zijne geloofsbelijdenis afleggen.

AMSTERDAM, den 31sten Maart.

Beurs berigten van den 29sten dezer.

Het gerucht, hetwelk gisteren ter beurs liep, dat van Londen lagere koersen bekend waren, heeft zich heden bevestigd. Van Londen van Dingsdag komen geconsolideerden $87\frac{3}{8}$, $\frac{1}{2}$; integralen $46\frac{1}{4}$, $\frac{3}{8}$ en 5 pCt. $88\frac{1}{8}$, $\frac{3}{8}$ af; maar doordien echter veel verkoopen in Londen van onze fondsen gedaan zijn, welke hier ter beurs wederom gedekt worden, hebben onze fondsen, niettegenstaande gedurige zware verkoopers voor binnenlandsche rekening, faveur genomen, voornamenlijk veel 5 pCt. zijn *voor Engelsche rekening* gekocht, en ofschoon in $2\frac{1}{2}$ pCt. ook partijen aangekocht zijn voor Engelsche rekening, zoo staat het toch niet in verhouding met de 5 pCt.

Ook voor Duitsche rekening zijn eenige commissien in Hollandsche fondsen uitgevoerd, want men wilde over Weenen tijding hebben, dat *Ibrahim*-pacha, op vertoog van Frankrijk en Engeland, *Smyrna weder verlaten had;* dit heeft gunstig op de fondsen-markt te Weenen gewerkt en ook hier, waar deze tijdingen per koerier aangekomen zijn, heeft het aanleiding tot eene betere houding der beurs, over het algemeen, gegeven; en ofschoon de omzettingen niet zeer belangrijk waren, zoo heeft toch eene rijzing in alle fondsen plaats gehad.

Integralen $45\frac{7}{16}$, $\frac{1}{2}$, $\frac{9}{16}$, $\frac{11}{16}$, $\frac{7}{8}$, $\frac{15}{16}$, 46, $46\frac{1}{8}$, gebleven 46; restanten $1\frac{7}{32}$ en $\frac{1}{4}$; kansbiljetten $19\frac{7}{8}$, $\frac{15}{16}$, $20\frac{1}{16}$, $\frac{1}{8}$, $\frac{3}{16}$, $\frac{5}{16}$, $\frac{3}{8}$, $\frac{5}{16}$ met veel handel, sijndicaat, zoo wel $3\frac{1}{2}$ pCt. als $4\frac{1}{2}$, heeft zich om 1 pCt. circa sedert gisteren gebeterd; oude 5 pCt. begonnen $84\frac{7}{8}$, 85, $85\frac{1}{8}$, $\frac{1}{4}$, $\frac{3}{8}$; nieuwe $84\frac{5}{8}$, $\frac{3}{4}$, $84\frac{7}{8}$, 85, $85\frac{1}{8}$ met veel handel; andere Hollandsche fondsen prijshoudend.

Fransche fondsen waren gezocht en iets is à $77\frac{7}{8}$ omgezet; dezelve blijven echter 78 pCt. biedend; Russische fondsen vrij gezocht, oude 98 nieuwe $98\frac{7}{8}$ à 99; Russen van 1831 $88\frac{5}{8}$, $\frac{3}{4}$; 1833 $88\frac{3}{8}$ à $\frac{1}{2}$, met eenige binnenlandsche commissien; roebels hebben zich gebeterd en ofschoon veel *voor Duitsche rekening nog ter markt is*, zoo hebben dezelve toch weder $64\frac{1}{2}$, $\frac{5}{8}$, $\frac{3}{4}$, $\frac{5}{8}$ gehaald met veel handel.

De omzetting in Spaansche fondsen was niet belangrijk, $65\frac{1}{4}$, $\frac{3}{8}$ gelden de 5 pCt.; perpetuelen $43\frac{1}{4}$, $\frac{3}{8}$ de 3 pCt. en $12\frac{1}{4}$, $\frac{3}{8}$ uitgestelde.

In cortes-obligatien is eene merkelijke verflaauwing gekomen, doordien de laatste Fransche post dit fonds ons 2 pCt. slapper afbrengt; het schijnt te Parijs ook op agiotage te berusten, even als hier; stukken van ƒ 6000 zijn à $15\frac{1}{2}$ pCt., coupons à $8\frac{1}{2}$ gedaan.

Voor Oostenrijksche metallieken toonden zich eenige Duitsche koopers; de prijs derzelve is $88\frac{3}{8}$, $\frac{1}{2}$, $\frac{5}{8}$, bleven echter $88\frac{1}{2}$ met verkoopers.

De handel in Grieken en Zuid-Amerikanen was niet belangrijk, ech-

ter hebben zich de prijzen om $\frac{1}{4}$ à $\frac{3}{8}$ gebeterd van Grieken en Columbianen.

Beurs van den 30sten *dezer.*

Over het algemeen was er weinig handel; de prijzen der Hollandsche fondsen hebben zich iets beter gesteld: Integralen $46\frac{1}{8}$, $\frac{3}{16}$; 5 pCt. $85\frac{5}{8}$ de oude, en $85\frac{3}{8}$ de nieuwe.

Roebels in posten à $64\frac{13}{16}$, $\frac{7}{8}$ gedaan; de geest der beurs was niet slapper over het algemeen. Nieuws was niets bekend.

Effecten-Societeit van [illegible] 31sten.

De koersen van Parijs 28 dezer zijn 77 fr. 80 c. de 3 pCt.; $70\frac{1}{8}$ perpetuelen van Londen van Woensdag, 3 pCt. geconsolideerde $87\frac{1}{2}$; in-integralen $46\frac{1}{4}$, $\frac{3}{8}$ en 5 pCt. $88\frac{1}{4}$, $\frac{3}{8}$; ook van de Duitsche beurzen geene prijsverandering, daarom was ook hier heden de affaire niet noemenswaardig. Nieuws was er niets.

Integralen 46, $46\frac{1}{8}$, $\frac{1}{16}$, 46; kansbiljetten $20\frac{7}{16}$, $\frac{3}{8}$; 5 pCt. oude $85\frac{1}{2}$; nieuwe $85\frac{1}{4}$; 5 pCt. perpetuelen $65\frac{1}{2}$, $\frac{9}{16}$; roebels $64\frac{7}{8}$, alles in kleine posten gedaan.

Mengelwerk.

Vrijheid en gelijkheid.

Wij lazen in de Alkmaarsche Courant van den 18den Maart een ingezonden artikel, dat, voorzeker naar veler wijze van zien, veel waarheid bevat. Het zijn eigenlijk korte overwegingen of beredeneringen van het elders zoo geliefkoosde en hooggeroemde beginsel van *volksregering*, die, zoo als de schrijver met regt opmerkt, eigenlijk gezegd, nooit bestaan kan, en niets meer dan een naam is. Want laat men de massa's handelen, dan is het niet het volk, hetwelk deszelfs wil te kennen geeft, maar het zijn één of meer drijvers, die zich voor het oogenblik van den invloed op hetzelve hebben weten meester te maken. Even zoo is het ook met de zoogenoemde *volkskeuze*, die niets anders dan de keuze en de wil van diezelfde weinigen zijn, die het volk weten te gebruiken, om hunne eigene oogmerken te bereiken, de aanwezige bewindvoerders van hunne plaatsen te verdringen en er zelven op te gaan zitten. En dat zulk eene invloeds-uitoefening voor een tijd niet moeijelijk is, bewijst de jongste Belgische revolutie allerklaarst om hier van geene andere vroegere voorbeelden te gewagen. Bij het aanzienlijkste gedeelte der natie geschiedt zulks door het misbruik der woorden, godsdienst, vrijheid, vaderland enz; bij het gepeupel en het min aanzienlijkste door omkooping, door geld. Maar dien invloed te *behouden* is van eenen anderen van een' moeijelijker aard, omdat de een er, bij zulk een' regeringsvorm, altijd op uit is, den anderen te verdringen en er nimmer een einde komt aan gedurig hervatte kuiperijen en listige onderkruipingen. Immers, wanneer het volk het regt van regeren heeft en meester is den bestaanden regeringsvorm omver te werpen, dan kan het ook, door nieuwe drijvers en opruijers aangestookt, morgen het onderstboven keeren, hetgeen gisteren was vastgesteld. De zoogenoemde en zoobegrepen volksregering is derhalve de slechtste soort van *oligarchie*, anders gezegd van de regering van weinigen.

Het ware *liberalismus*, en zoo wordt het ook in ons vaderland begrepen, bestaat daarin, dat ieder burger den hoogsten graad van vrijheid bij al zijne handelingen bezit; eene vrijheid, echter, die overeenstemt met het bestaan der maatschappij, dat is met de goede orde en de rust en veiligheid van personen en goederen. Wat verder gaat zijn *ijdele klanken* en doet de volksvrijheid ontaarden in losbandigheid, waarmede alle rust, orde en veiligheid onbestaanbaar is.

De ondervinding heeft de volken, om die reden, tot het daarstellen van *erfelijke* staten, *erfelijke* monarchijen, enz. doen overhellen; ten einde de rampzalige gevolgen van gedurig nieuwe verkiezingen te ontduiken, die niet zelden de ondergang of de verdeeling van geheele rijken geweest zijn. Getuige het lot van het oude Poolsche rijk en het nog in gebruik zijnde spreekwoord: een *Poolsche rijksdag*.

Even gelijk het nu met de volksregering in het gemeen gaat, is het ook met de zoogenoemde vrije volksverkiezingen tot vertegenwoordigers. Wanneer die verkiezing zich ook uitstrekt tot de minste volksklasse, dan is het eigenlijk gezegd niet *deze*, die hare stem uitbrengt, maar zijn het die weinigen, welke, voor het oogenblik, eenen genoegzamen invloed op dezelve hebben weten te verkrijgen. Getuige de volksvergaderingen in *Engeland* en de kunstgrepen der volksleiders, die daar bij het uitoefenen van het stemregt aangewend worden. Maar dit spreekt ook van zelve; want welk eene mate van persoonlijke kennis wordt er niet gevorderd, om over de geschiktheid en bekwaamheid van een' vertegenwoordiger te kunnen oordeelen, en hoe velen moeten, tot het uitbrengen van dat oordeel, door de oogen van anderen zien.

Onder het genot der ware vrijheid — zegt de schrijver — is ook begrepen, dat niemand van eenige aanzienlijke waardigheid worde uitgesloten eenig en alleen, omdat hij niet tot den bevoorreg'en stand in de maatschappij behoort. Bekwaamheid, kunde en talenten moeten voor ieder één den weg kunnen banen tot het verkrijgen van eer en voordeel, ook dan, wanneer die hoedanigheden gevonden worden bij lieden van geringe afkomst. Zij moeten, om die reden, buiten den kring kunnen springen, welke hunne geboorte hun scheen te hebben voorgeschreven; dat is de ware *gelijkheid*.

Wie is er, die zulks kan loochenen? En toch zien wij maar al te dikwerf hier en daar die ware gelijkheid miskennen en verdonkeren door het armzalige denkbeeld, dat den man van aanzienlijke geboorte of fortuin meer voorregt toekomt in het bekleeden van aanzienlijke waardigheden dan de eenvoudige burger, al bezit eerstgenoemde ook geene dier vereischten, welke daartoe onvermijdelijk gevorderd worden; terwijl het nog armzaliger begrip van gunst doorgaans den boventoon heeft boven dat van ware verdienste.

Die beschuldiging geldt, over het algemeen genomen, echter meer de hoofden der administrative takken dan de regering zelve: dewijl de meeste benoemingen en aanstellingen op voordragt geschieden en het van de aanprijzing des voordragers gewoonlijkt af hangt, om den gunsteling boven den verdienstelijke te stellen.

Indien men dit alles met bewijzen wilde gestaafd zien, hoe vele voorbeelden zouden er niet op te sommen zijn van zulk eene ware gelijkheids-verkrachting; hoe vele amblenaren zouden ons niet voor het oog springen, die hunne posten aan den ministerielen kruiwagen alleen te danken hebben, of door zijdelings vriendschappelijke aanbevelingen, of verwantschap met hooge waardigheidsbekleeders, anders gezegd: *nepotismus*, eenig en alleen in aanmerking gekomen zijn; hoe vele legerhoofden en mindere bevelhebbers zouden wij alsdan niet behooren aan te wijzen, die anderen zijn voorbij gesprongen, of veel vroeger dan naar behooren tot den verkregen rang zijn opgeklommen, door aanzien des persoons of andere drangmiddelen; hoeveel aanzienlijke postbekleeders aan hoogeschoolen of in den geestelijken kring zouden ons alsdan niet ten bewijze kunnen verstrekken, dat gunst dikwerf verre boven kunst gaat. Maar wij willen dien sluijer niet opligten en alleen hopen, dat soortgelijke gebreken eenmaal zullen ophouden!

Waar moet het heen?

Onder de vragen van den dag, bekleedt de bovenstaande voorzeker, gedurende de laatste twee jaren, eene eerste plaats, zoowel met betrekking tot de meeste buitenlandsche groote en kleine staten van *Europa*, als met betrekking tot ons eigen dierbaar Vaderland. In de meeste opzigten echter is de beantwoording van genoemde vraag, met betrekking tot onze eigene staatkundige aangelegenheden, van het hoogste belang, en het is ongetwijfeld om die reden, dat de dichter VAN SOMEREN haar ten onderwerp eener korte maar zinrijk dichterlijke voorstelling gekozen heeft, welke onlangs bij den boekhandelaar S. DE VISSER te *'s Gravenhage* verkrijgbaar is gesteld. De heer VAN SOMEREN stelt op den voorgrond van zijn tafereeltje eenige zwaartillende en bezorgde vragers, die het *waar moet het heen?* tot den voerman van onzen staats-wagen rigten, daarbij al de omstandigheden aanvoerende, die de hoofdoorzaak hunner bezorgdheid uitmaken, en de beantwoording zijner billijke vraag van den geleider des grooten wagens verlangende. Deze doet zulks in dezer voege:

« *Bedaart u vrienden! — rustig — stil!*
« *Laat zelfs mij op de teugels passen:*
« *Mijn wagen draait op vasten spil,*
« *En taai is 't ijzer mijner assen.*
« *Al rijd ik waar de weg niet spoort,*
« *Te veilger gaat het rijtuig voort,*
« *'k Ontwijk voorzigtig poel en pitten.*
« *'t Is waar, 'k verliet den grooten weg,*
« *Maar 't was na zorgend overleg*
« *Met de achtbren, die hier naast mij zitten;*
« *En de omweg, door mij 't best geschat,*
« *Loopt zeker uit op vrede-stad.*

Maar die beantwoording bevredigt hen slechts ten deele. Zij vermeenen, dat, hoeveel beleid de kundige voerman ook tot hiertoe moge ten toon gespreid hebben, de duisternis van den nacht, daar het donkere maan is, en geen enkele ster nog aan den hemel is doorgebroken, hem ligtelijk kan doen verdwalen; waarom zij hem eenparig smeeken om in tijds terug te keeren eer het te laat is.

Hier op antwoordt de voerman dit:

« *Och, vrienden! vreest niet dat de nacht*
« *Mij de oogen blindt in 't wagenmennen,*
« *Of dat ik, die u herwaarts bragt,*
« *In 't duister niet den weg zou kennen;*
« *Al licht mij maan noch sterglans voor,*
« *Mijn eigen lamplicht wijst mij 't spoor;*
« *Wat zou ons, 'k bid u, 't keeren baten?*
« *Schoon de effen baan, die ik verliet,*
« *U mooglijk sneller aankomst biedt,*
« *'k Heb u ten heil die baan verlaten,*
« *En duurt mijn omweg u wat lang,*
« *Zijt, vrienden! voor geen omslaan bang.*

Hier tegen valt niets meer in te brengen. Maar ziet, daar doen zich twee lieden in de nabijheid van den wagen op, die zich als teregtwijzers en dus als helpers voordoen; die den voerman toeroepen: *dat hij eenen verkeerden weg heeft gekozen en eenen anderen, zekeren linkschen steenweg moet inslaan.* Dien raad houden zij voor goed en dringen er op aan, dat de voerman hem volge. Maar de voerman brengt hun onder het oog, dat die gewaande helpers de regte broeders niet zijn, en hun raad uit het beginsel van valschheid voortvloeit; zijne reisgenooten aansporende, om, hoe het loopen moge, geene *luide* klagten te uiten, maar bedaard en stil de verantwoording zijner opgenomene taak aan hem overtelaten.

Door overtuiging hiertoe gebragt, besluiten zij dan ook den afloop van den staatkundigen rit aan de zorg en het doorzigt van den geliefden leidsman geheel en al toe te vertrouwen; in de gegronde hoop, dat hij hun spoedig het, *welkom!* in de gewenschte vrede-stad zal mogen toeroepen; eindigende aldus:

« *Dan draven wij, verheugd van geest,*
« *De poort in der verlangde veste,*
« *En stappen af en houden feest,*
« *En hebben voor u 't al ten beste!*
« *Dan loven we u, dat ge in het leed,*
« *Niet* onzen *wil maar* d' uwen *deedt;*
« *Ons voerdet naar uw wijze plannen,*
« *Dan brengen we u, ons leven lang,*
« *Het offer van den warmsten dank,*
« *En zullen immer (altoos) d' angst verbannen;*
« *Dan juichen we, in ons lot te vreên:*
« Dáár moest het heen, dáár moest het heen!

Mijn geliefde Echtgenoot, *JOSUA MARINUS DE KRUYFF*, Openbaar Notaris en Secretaris des Ambts *Brummen*, eindigde heden zijn voor mij en mijne drie zeer jeugdige kinderen, zoo nuttig en werkzaam leven, in den ouderdom van 38 jaren en 8 maanden.

BRUMMEN, den 27sten Maart 1833.

A. E. BEEK.
Wede. J. M. DE KRUYFF.

AMSTERDAM, den 27sten Maart 1833. Heden overleed, in den ouderdom van ruim 45 jaren de Weledele Gestrenge Heer *JEAN PHILIPE DANIEL SCHEIDIUS*, *Ridder der Willems-orde*, *Kolonel en Kapitein ter Zee*, *Kommanderende Z. M. Corvet* DE NEHALLENNIA, nalatende twee Kinderen.

AANBESTEDING.

BURGEMEESTER en ASSESSOREN der GEMEENTE *BEUNINGEN* zullen, onder nadere goedkeuring van den Gemeente-Raad en definitive approbatie van Heeren Gedeputeerde Staten van *Gelderland*, op Vrijdag den 12den April 1833, des voormiddags ten tien ure, ten Huize en Herberge van de Weduwe *KLEYNEN*, te *Beuningen*, publiek aan den minstaannemenden, bij inschrijving en opbod, aanbesteden:

Het doen van eenige REPARATIEN aan den KERKTOREN te *Beuningen*, met de LEVERANTIEN van alle daartoe benoodigde MATERIALEN.

Zullende acht dagen vóór de Aanbesteding de Bestekken en Conditien ter visie liggen ten huize van meergemelde Weduwe *PETER KLEYNEN*, te *Beuningen*.

De Burgemeester en Assessoren voornoemd,
A. VAN SUCHTELEN,
Burgemeester.
Ter ordonnantie,
FYT GRAMSER,
Assessor.

---

§ § § † § KERKVOOGDEN en NOTABELEN der HERVORMDE GEMEENTE van *BEMMEL* en *RESSEN* zijn voornemens, om, ingevolge magtiging van het Provinciaal Kollegie van toezigt, op de administratie der Hervormde Kerken in *Gelderland*,

Op Donderdag den 18den April 1833, des namiddags ten drie ure, ten huize van *J. TEN HIETBRINK*, te *Bemmel*, aan de minstaannemende aanbesteden:

Het doen van zeer belangrijke VERANDERINGEN en HERSTELLINGEN aan de HERVORMDE KERK te *Bemmel*, met de LEVERING van al de daartoe noodige MATERIALEN en GEREEDSCHAPPEN, met meerdere in het Bestek of Conditien van Aanbesteding vermeld, hetwelk met de Teekeningen ten huize van gemelden *J. TEN HIETBRINK* zal ter lezing liggen en inmiddels aldaar de noodige informatien zijn te bekomen.

Bemmel, den 30sten Maart 1833.

Kerkvoogden en Notabelen voornoemd,
Ter ordonnantie,
J. TEN HIETBRINK,
Secretaris.

BEKENDMAKING.

Het R. C. KERKBESTUUR van den *CRANENBURG*, GEMEENTE *VORDEN*, is voornemens, in het openbaar, aan de minsteischende, tegen eene premie van inzathe, aan te besteden:

Het BOUWEN eener KERK met TORENTJE, benevens een daaraan verbonden PASTORYHUIS, op den *kleinen Feldkamp*, onder *Vorden*; zoo mede het LEVEREN der daartoe benoodigde MATERIALEN, alles in eene massa.

Informatien te bekomen bij den Architect *D. LYSE*, te *Zutphen*, bij wien ook het bestek en de teekening te zien zijn.

Voorts aanwijzing der plaats zelve door *A. EYKELKAMP*, aan de *Wientjesvoort*, bij *Vorden*.

Iemand hiertoe genegen zijnde en gading hebbende, kome op Donderdag den 18den April 1833, des voordemiddags ten elf ure, ten huize van den Kastelein *THEODORUS MELIS RI*, te *Vorden*, alwaar de aanbesteding zal geschieden en het Bestek en Teekening van stonden af aan te zien zijn.

ZEGT HET VOORT.

---

† § § § † § Op Donderdag den 11den April 1833, der voormiddags ten 11 uren, zullen, binnen de stad *Nijmegen*, in een Koetshuis, staande naast het Postkantoor aldaar, in het openbaar geveild en verkocht worden: twee wel geconserveerde naar den nieuwsten smaak ingerigte RYTUIGEN, zijnde eene CALECHE voor 4 Personen, genoegzaam geheel nieuw en een ligt REISWAGENTJE voor 2 Personen, met zeer ruime BOK en al wat verder tot soortgelijke Rijtuigen behoort. Nadere onderrigting te bekomen aan het Vendu-Kantoor te *Nijmegen*.

VERKOOPING

Bij arrest op ONROEREND GOED, *gelegen in de Buurtschap* Zieuwent, *Gemeente* Ruurlo, *Kanton* Vorden, *Arrondissement* Zutphen, *Provincie* Gelderland, te weten,

Van:

1o. Een HUIS, No. 210, met daarachter staande SCHOP of BERGPLAATS, belendende ten noorden de even te noemene Schop en het perceel No. twee, en ten zuiden aan den buurt- of algemeenen weg, belendende de voornoemde Schop ten noorden en oosten aan het perceel No. twee.

Ingezet op vijf gulden.

2o. Een stukje HOF- of BOUWLAND, met WEIDEGROND en BOOMGAARD, groot ongeveer tien roeden, belendende ten zuiden den buurtweg, ten westen en noorden het Domein, en ten oosten het hiernavolgende perceel No. drie, staande in den Boomgaard vijf en twintig APPEL- en PEERENBOOMEN.

Ingezet op vijf gulden.

3o. Een stuk BOUWLAND, groot ongeveer vijf en veertig roeden, belend ten zuiden den buurtweg, ten noorden en oosten het Domein, en ten westen de beslagene.

Ingezet op vijf gulden.

Ter rekwisitie van het Bestuur der Domeinen, uitgeoefend wordende door de permanente Commissie uit het Amortisatie-Syndicaat te *Amsterdam*, en ter vervolging en voortzetting van den Heer Administrateur der Domeinen in het eerste ressort, residerende te *Arnhem*, voor wien Domicilie en Procureur is gesteld bij den Heer Mr. *JOHAN LEONARD STEENLACK*, Procureur bij de Regtbank van en wonende te *Zutphen*.

Tot laste van *JAN BEREND BERENDSEN*, Wever, wonende in 't *Zieuwent*, gemeente *Ruurlo*, door wien de beslagene perceelen zelve worden gebruikt en bebouwd.

Dit arrest op Onroerend Goed is daargesteld bij Proces-Verbaal van den Deurwaarder *DERK JAN TER SELLE*, van den vijf en twintigsten September achttien honderd twee en dertig, den negen en twintigsten volgende geregistreerd; overgeschreven ten kantore van Hijpotheken te *Zutphen*, den negenden, en ter Griffie van de Regtbank in dezelfde Stad den vijftienden November achttien honderd twee en dertig, van welk Proces-Verbaal kopij is gegeven aan den Heer *J. A. LUITJES*, Burgemeester van *Ruurlo*, en aan den Heer *L. A. GUHYM*, fungerend Griffier bij het Vredegeregt des kantons *Vorden*.

De eerste afkondiging der Memorie van Lasten, om te komen tot den verkoop van de beslagene perceelen, heeft plaats gehad op Dingsdag den negen en twintigsten Januarij achttien honderd drie en dertig, ter Rolle van geregtelijke uitwinning van de Regtbank te *Zutphen*, des voormiddags om tien uren.

In fidem,
J. L. STEENLACK,
Procureur.

De voorloopige toeschatting heeft ter rolle van geregtelijke uitwinning der regtbank van eersten aanleg te *Zutphen*, plaats gehad op Dingsdag den zesentwintigsten Maart achtien honderd drie en dertig, en zijn de perceelen provisioneel aan den Executeur toegeslagen voor den prijs, waarvoor dezelve zijn ingezet.

De definitive toeschatting zal ter rolle van geregtelijke uitwinning van dezelfde Regtbank geschieden op Dingsdag den acht en twintigsten Mei achttien honderd drie en dertig, des voormiddags om tien uren.

In fidem,
J. L. STEENLACK,
Procureur.

---

§ § † † § UIT DE HAND TE KOOP: VYF MOLENSTEENEN, met het noodige ROSWERK, zeer geschikt voor een Snuif-, Chicorij-, Stijfsel- of Koren-Rosmolen. Te bevragen op het Huis den *Hottuberg*, in de gemeente *Herwen*.

---

§ † § † § TE HUUR, om met den 1sten Mei 1833 te aanvaarden, eene van ouds beklante ACHTKANTE WINDKOORENMOLEN, staande aan den *Ysseldijk*, in het dorp *Veessen*, gemeente *Heerde*. Nadere informatien bij den Eigenaar *J. NIENHUIS*, te *Vesssen*. Brieven franko.

HOLLANDSCHE POSTWAGEN.
CONCORDIA.
Dienst van *'s Hage* door *Leijden* en *Woerden* naar *Utrecht*, vise versa.

Deze dienst zal, te beginnen met den 1sten April 1833, rijden van *'s Hage*, 's morgens ten 5 ure, van *Leijden* omstreeks 7 uren om te *Utrecht* voor 11 uren aan te komen.

Van *Utrecht* 's namiddags ten 4 ure, van *Leijden* omstreeks 9 ure om te *'s Hage* tegen 10 uren te arriveren.

Deze Dienst staat te *Utrecht* in directe verband met de Diligences naar en van *Amersfoort*, *Deventer*, *Harderwijk*, *Elburg*, *Zwolle*, *Meppel*, *Assen*, *Groningen*, *Heerenveen*, *Leeuwarden*, *Amerongen*, *Tiel*, *Wageningen*, *Nijmegen*, *Cleeff*, *Arnhem*, *Zutphen* enz. enz.

De Kantoren zijn gevestigd te *Utrecht* bij den Ondernemer *LOUIS VERMEULEN* in *'t Hotel Bellevue* aan *het Vreeburg*, te *Woerden* bij *B. VAN DAM* in de *Stads Herberg*, te *Leijden* bij *SMITS* aan de *Witte poort*, en te *'s Hage* bij *C. VAN REYN Hooge Nieuwstraat.*

Te ARNHEM, bij C. A. THIEME, Boekdrukker.